

פרשת שמיני

מה בפרשה: סיכום מתומצת של פרשת השבוע

משה ואהרן יוצאים ומברכים את כל העם, ולפתע אלו רואים בפלא הגדול: "וירא כבוד ה' אל כל העם" • לאחר מכן מופיעים כל דיני המאכלות האסורות, ומפורטים החיות, הבהמות, העופות והדגים האסורים באכילה

"ויהי ביום השמיני" - להקמת המשכן "קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל". הוא מצווה על אהרן לקחת עגל לחטאת - לרמז בזאת שכיפר לו ה' על חטא העגל, ועל בני-ישראל הוא מצווה לקחת שעיר עיזים לחטאת, עגל וכבש לעולה ושור ואיל לשלמים, וכן מנחה בלולה בשמן. כל זאת בתור "הכנה", יען "כי היום ה' נראה עליכם".

בני-ישראל מקיימים את הציווי - "ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה' ". כולם עומדים ומחכים אך אהרן בוש לגשת להקריב את הקרבנות. משה אחיו מזרזו: "קרב אל המזבח", כי לכך נבחרת! אהרן מקריב את קרבנו ואת קרבן העם (ככל סדר הקרבת הקרבן) "כאשר צווה ה' ", ואחר שהוא מניח את שפורט לעיל על המזבח "וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעולות והשלמים".

אחר-כך נכנסים משה ואהרן אל אהל- מועד ללמוד את מעשה הקטורת. העם כולו מצפה לראות האם יעזרו כל העבודות וכבוד ה' ישכון במשכן - שכן שבעה ימים הקריב משה את הקרבנות ושכינה לא שרתה במשכן - והנה משה ואהרן יוצאים ומברכים את כל העם, ואלו רואים בפלא הגדול: "וירא כבוד ה' אל כל העם".

הקרבנות נמצאים על המזבח, ואז: "ותצא אש מלפני ה' ותאכל על המזבח את העולה ואת החלבים וירא כל העם וירונו ויפלו על פניהם".

נדב ואביהו בני אהרן לוקחים את מחתותיהם ושמים עליהם אש וקטורת. הם מכניסים את המחנות לתוך קודש- הקודשים ובכך מקטירים קטורת שלא ברשות. עונשם ממהר לבוא: "ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימותו לפני ה' ".

משה מנחם את אהרן: "הוא אשר דבר ה' בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד". הוא קורא לבני-הדודים של הנפטרים ומצווה עליהם להוציא את הגוויות מקודש הקודשים (שכן גופם נשאר שלם ורק אבריהם הפנימים נשרפו על ידי שני חוטים של אש שנכנסו לחוטמיהם). כל העם מתאבל על מותם של בני אהרן.

ה' מתגלה אל אהרן ומצווהו על זהירות יתרה שיש לנהוג בשתיית יין לפני כניסה לעבודה בקודש. עתה לומדים בני ישראל על המותר להם באכילה ועל האסור.

מן הבהמה

"כל מפרסת פרסה ושוסעת שסע פרסות, מעלת גרה בבהמה אותה -תאכלו". אולם ישנם יוצאי דופן אותם אסור לאכול, והם: הגמל השפן והארנבת שמעלי גרה הם ואינם מפריסים פרסה, והחזיר שמפריס פרסה ואינו מעלה גרה. כל אילו האסורים באכילה נבלתם מטמאת.

מן הדגים ("מכל אשר במים")

פרשת שמיני

"כל אשר לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים אותם תאכלו" אולם אלו שאין להם סנפיר וקשקשת אסורים הם לאכילה.

מן העוף

כל העופות מותרים באכילה כל עוד הם אינם מסוג הדורסים כגון הנשר הפרס והעזניה. כאן מונה התורה רשימה של כל העופות האסורים באכילה. שרצי העוף אסורים באכילה חוץ מאותם שיש להם ארבעה רגלים והם מנתרים על הארץ, כגון החרגול והחגב.

שרץ הארץ כגון החולד העכבר וכיוצא בהם טמאים הם לכם והנוגע בהם אחר מותם יטמא עד הערב. שרצים אלו שנפלו לתוך כלים או על מים או אוכל מטמאים הם את הנוגע בהם. כן דינה של בהמה מתה שגופה מטמא. "והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני".

"זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרומשת במים ולכל נפש השורצת על הארץ, להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל".

מקור: maale-adumim.com